GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese: Marti'a, Joui'a si Sambat'a.

Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu 28 franci.

Anulu XLIV.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr. v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 32. | Marti, 29|17 Martiu | 1881.

Romani'a Regatu.

Brasiovu 29 Martiu n.

Mai iute de càtu s'ar fi asteptatu, dupa scirile ce se respandisera prin diuare, parlamentulu romanu a proclamatu Romani'a de Regatu si a datu Domnului, care de 15 ani conduce cu atàtu succesu si cu atàta gloria destinele tierii, titlulu de Rege. Romani'a si Domnitoriulu ei a fost inaltiata la acestu rangu in concertulu stateloru europene, prin vointi'a nationala, in poterea suveranitatii poporului romanu. Nu au fost asiadér adeverate scirile colportate de diarele straine, cà Romanii ar' voi se cersiésca dela marile poteri rangulu, ce se cuvine statului loru prin valórea si importanti'a, ce-o posede cá sentinela a Europei in Orientu. Probabilu cà, conformu usantieloru diplomatice, guvernulu romanu a pipaitu mai antaiu pulsulu cabineteloru, cá se véda, cum ar' primi redicarea la rangu de Regatu a Romaniei, dér' n'a potutu fi niciodata vorba de a cere dreptulu proclamarei dela marile poteri séu de a le face chiaru concessiuni pentru càstigarea lui.

Este in sine numai o forma noua, ce s'a datu monarchiei romane, fara a se face nici o schimbare in conditiunile de esistentia ale Romaniei independente, dér' form'a acést'a a fost necessaria pentru mai marea asigurare si consolidare a independentiei. Romani'a, pèna era principatu, era considerata in afara cá unu obiectu binevenitu de compensatiune séu de anecsiune din partea mariloru poteri vecine, cá regatu inse statulu romanu càstiga o stabilitate, care, desi nu delatura inca tóte pericolele, dér' le póte mai lesne paralisá asia, cà, cum dice „Romanulu", regiloru le-ar' veni multu mai greu se desfiintieze unu regatu, decàtu unu principatu.

Tronulu romanu, care mai inainte era obiectulu aspiratiuniloru unui numeru insemnatu de pretendenti este astadi bine ingradiu prin consolidarea dinastiei domnitórie. Abstragêndu inse dela tóte aceste, Romani'a, odata monarchia independenta, trebuiea se ocupe rangulu, ce i se cuvine dupa estinderea ei, dupa poporatiunea si poterea ce-o representa. Esistu regate in Europ'a, cum e si Regatulu Greciei, cari sunt state mici pe lenga romani'a, care posede unu teritoriu aprópe càtu alu Italiei fara de Sicili'a. Proclamarea de Regatu erá prin urmare, cum amu mai disu la diferite ocasiuni, o consecintia naturala si necessaria a desvoltarei statului romanu vecinu.

La Bucuresci se asteptá, cé Franci'a, care a onoratu pe Regele Romaniei cu un'a din cele mai rare distinctiuni militare, ce se dau generaliloru, cari se reintorcu victoriosi din campulu de lupta, va fi cea d'antaia dintre tóte marele poteri, care va recunósce Regatulu Romaniei. Póte cà, pre candu scriemu, s'a si indeplinitu acést'a recunóscere. Celelalte poteri voru urmá fara indoiéla esemplului Franciei.

S'a sustienutu din mai multe parti, cà Austro-Ungari'a nu ar' vedé cu ochi buni nou'a forma monarchica, ce si-a dat'o Romani'a. Inaltiarea Romaniei la Regatu, se dicea, va dá unu nou nutrementu ambitiuniloru si aspiratiuniloru nationale romane si acést'a nu convine Austro-Ungariei, sub a càreia sceptru traiescu trei milióne de Romani. Noi nu potemu crede, cà in Vien'a se voru impedecá de asemeni temeri si de aceea speramu, cà Austro-Ungari'a nu va fi si de astadata cea din urma, care va recunósce faptulu complinitu Sambat'a trecuta in Bucuresci, spre incoronarea edificiului uniunei proclamate la 1859.

Monarchi'a austro-ungara intr'unu momentu, candu cauta a-si radimá politic'a orientala intr'o amicitia sincera cu Romani'a, nu póte decàtu se dè totu sprigiulu ei operei de consolidare, ce se sevêrsiesce acuma in tiér'a vecina. O Romania slaba séu paralisata in poterile ei nu póte se ofere o garantia de stabilitate, in care singuru isi potu vedé asigurate statele europene interessele, ce le au la gurile Dunarei. Si nu numai odata au asiguratu foile dela Vien'a si chiaru si cele din Pest'a, cà Austro-Ungari'a, avêndu cele mai multe interesse la Dunare, nu póte urmá o politica mai intielépta, decàtu aceea, de a-si càstigá in statulu romanu unu aliatu sinceru. Déca este asia, apoi urméza naturalu, cá si intarirea Romaniei se fia unu interesu de capetenia austro-ungaru.

Impregiurarea, cà in Austro-Ungari'a traiescu trei milióne de Romani, póte din contra contribui, cá legatur'a intre monarchi'a nóstra si Romani'a se devina cu timpulu càtu mai strinsa si mai sincera. Depinde numai dela tractarea, ce voru intimpiná Romanii de dincóce, cá sè se realiseze acestu postulatu dictatu de interessele ambeloru state si doritu cu deosebire din partea nóstra a Romaniloru, cari nu pretiudemu decàtu aceea, ce pretindu astadi tóte popórele imperiului, cá se nu fimu suprimati in desvoltarea nóstra nationala si se ne bucuramu si noi de drepturile, ce le reclama astadi si celu mai micu si neinsemnatu poporu din statele europene.

Numai atunci s'ar poté nasce neplaceri pentru Austro-Ungari'a, candu faci'a de supusii ei romani s'ar continuá politic'a de asuprire si de desnationalisarei care se practica inca astadi din nenorocire in Transilvani'a si Ungari'a. Este greu a crede, cà Romani'a s'ar poté apropiá cu tóta sinceritatea de monarchi'a nóstra, déca ar' vedé, cà la noi se continua o politica, care tinde a nimici nationalitatea romana. Printr'o asemenea politica naturalminte ar' trebui se 'si véda periclitata mai multu séu mai puçinu si Romanii din Romani'a esistenti'a si desvoltarea loru nationala.

Europ'a intréga a recunoscutu in modulu celu mai eclatantu lealitatea si hàrnici'a poporului romanu; si noi nu potemu, de càtu a ne bucurá din adênculu animei, vediendu, cà oper'a nobilei generatiuni, care a luptatu cu atàta abnegare si jertfire pentru sustienerea si inaltiarea statului romanu, vine a fi incoronata. Speramu totodata, cà nou'a positiune, creata Romaniei in concertulu stateloru europene, va usiurá numai o apropiare a ei de Austro-Ungari'a pe o basa leala si sincera si va contribui astfeliu indirectu si la imbunatatirea sortii nóstre, a Romaniloru din Ardealu si Ungari'a.

Timpulu de faci'a nu mai póte favorisá o lupta de esterminare intre popóre, numere-se aceste intre cele mai mari séu intre cele mai mici. Astadi totu mai multu prinde radacina ide'a salutara, cà popórele sunt chiamate a lucrá impreuna in armonia pentru resolvarea marei probleme a culturei omenesci.

Salutamu cu bucuria Regatulu Romaniei, cá pe unu pioniru alu culturei, cá pe o garantia a ordinei si a stabilitatii in Orientu. Fia, cá sub gloriós'a domnia a Majestatii Sale, Regelui Carolu I, Romani'a se aiba unu viitoriu stralucitu si se ajunga la acelu gradu de prosperare, cá sè se póta numi cu dreptu Belgi'a Orientului!

Cetimu in „Romanulu":

In siedinti'a de asta-di 14/26 Martiu a Camerei d. generalu L e c c a a interpelatu pe guvernu in privinti'a implinirei dorintiei si vointiei natiunii, necontenitu manifestate, de a asicurá càtu mai bine stabilitatea Statului romanu, si prin urmare de a proclamá pe Domnitoru de Rege alu Romaniei. D. generalu Leca depuse urmatórea propunere:

„In fati'a impregiurariloru esistinte si conformu vointiei staruitóre a natiunii necontenitu manifestate;

„Spre a 'ntari si mai multu stabilitatea si ordinea interióra si a se dá cu acést'a inca o garantia, cà monarchi'a romana, fiindu in aceleasi conditiuni cá alte state ale Europei, va puté inspira si mai multa incredere;

„Adunarea deputatiloru, in virtutea dreptului de suveranitate ce are natiunea:

„Aclama pe Mari'a S'a Regala Domnulu Carolu I cá Rege alu Romaniei."

D. P. P. C a r p, luandu cuventulu, declarà, cà, proclamandu astadi regatulu, nu facemu de càtu a da o garantia mai multu, cà voimu a corespunde menirei ce insasi Europ'a ne a datu, de a fi in Oriinte inainte mergêtorii civilisatiunii.

D. p r e s i e d i n t e alu c o n s i l i u l u i dise: „D-loru! Nu eu voiu contestá firm'a nu numai dorintia, ci vointi'a a natiunii de a dá Domnului Romaniei unu titlu, care are o insemnatate mai positiva in ordinea de lucruri, ce astadi domnesce in tóta Europ'a. Déca eu, si cu totu ministeriulu, m'am impotrivitu pèn'acum la proclamarea regatului, déca v'am rugatu in totu-déuna s'amanati acést'a cestiune, nu este pentru cà eram de alta idea, ci pentru cá Europ'a se nu fia surprinsa si pentru cá se-i damu garantii si mai mari, c'acestu actu e cu totulu nationalu si unanimu.

Am declaratu si credu c'amu probat-o, mai cu séma de càndu suntemu independinti, ca noi suntemu unu statu, o societate de ordine, de care Europ'a nu póte de càtu sè se felicite (aplause). Asta-di inse ati creditu si ati voitu se faceti, mai 'nainte de càtu guvernulu, trebuiea se ve propuna, acestu actu maretiu. Noi ne vomu face datori'a, cá se putemu convinge puterile Europei de simtiementele, ce au proclamatu regalitatea. Sunt incredintiatu, cà puterile ne voru dá dreptate si voru recunósce regatulu romanu, cum au recunoscutu tóte faptele nóstre nationale si de care credu, cà Europ'a nu se póte cài (Aplause)."

Lungi, unanime aplause si aclamari acoperira vocea d-lui Leca, si a d-lui presiedinte alu consiliului. D. Presiedinte, C. A. R o s e t t i, se redicase 'n peciόre, si astu-feliu presiedìù siedinti'a. Camer'a trecù in sectiuni, pentru a discutá propunerea d-lui generalu Leca.

Dup'o jumetate de ora, d. Leca citì raportulu comitetului delegatiloru si urmatorulu proiectu de lege:

„Art. I. Romani'a iea titlulu de Regatu.

„Domnulu ei, Carolu I, iea pentru sine si mostenitorii sei titlulu de Rege alu Romaniei.

„Art. II. Mostenitorulu tronului va purtá titlulu de Principe Regale."

Adunarea aclamà din nou pe Maiestatile Loru Regele si Regin'a Romaniei si votà proiectulu de lege cu 99 voturi, adica unanimitatea.

Se otarì, cá la 6 óre Camer'a si Senatulu se mérga in corpu la Palatu pentru a felicitá pe Majestatile Loru, apoi se redicà siedinti'a si ministrii se dusera la Senatu. Senatulu, aflandu cele ce se petreceau in Camera, procedà in acelasiu modu, aclamandu de Rege pe Domnitorulu Carolu I. Dupa implinirea formeloru, proiectulu se votà in unanimitate si se ridicà siedinti'a in strigarile calduróse: Traiésca Romani'a! Traiésca Maiestatile Loru Regele si Regin'a Romaniei!

Indata dupa ce s'a votatu proiectulu de lege memoratu in Camera, elu a fostu comunicatu S e n a t u l u i, care inca era adunatu. Metropolitulu declarà in numele clerului, cà se semte fericitu, vediendu, cà representantii natiunei oferu Suveranului corón'a regala. Fostulu ministru C a n t a c u z i n o dise, cà partid'a conservatóre este mandra a vedé implinindu-se unu actu, care corespunde dorintiei tuturoru Romaniloru. Ministrulu-presidinte B r a t i a n u multiamesce fiiului marelui patriotu C a n t a c u z i n o, care s'a intrepusu

la 1833 la Curtile europene pentru uniunea principateloru. Si Catargiu saluta in numele partidei conservative actulu proclamarii. Dupa unu discursu alu poetului Alesandri, primitu cu aplause frenetice proiectulu de lege se primesce unanimu.

Indata ce s'a latitu vestea imbucuratóre despre proclamarea regatului, tóte stradele capitalei s'au impodobitu cu stindarte tricolore nationale. Inaintea palatului era adunata multime mare de poporu, care cerea se véda pe Suverani. Majestatile Loru Regale si Regin'a esira pe balconu, incungiurati de Metropolitulu-primatu, de presiedintele camerei si de càtra toti ministrii si fura salutati cu strigari entusiastice, infinite. Intre strigari de Traiésca Regele Carolu I! Traiésca Regin'a Elisabeta! Traiésca Romani'a! multimea percurse urmandu musiceloru militare stradele capitalei. Entusiasmulu era la culme, candu se adunasera toti Senatorii si deputatii in palatulu domnescu spre a predá Suveranului votulu parlamentului. In acea séra Domnulu a si subsemnatu legea privitóre la redicarea Romaniei la rangu de Regatu, in sal'a tronului in presenti'a tuturoru senatoriloru si a deputatiloru.

Cronic'a evenimenteloru politice.

Aflamu — scrie „Rom.“ — cà Presiedintele Republicei francese, d. Jules Grévy, a tramisu Majestatii Sale Regelui Carolu I. medali'a militara francesa, care nu se da de càtu soldatiloru pentru bravura pe campulu de bataia séu generaliloru comandanti-siefi victoriosi. Majestatea S'a, avendu deja Marele Cordonu alu legiunei de onóre, nu putea Presiedintele Republicei sè'i dea o distinctiune mai mare, pe care nu o are nici unu suveranu alu Europei si nici unu generalu strainu. Aflamu cà ministrulu Françiei a cerutu deja Maj. Sale audiintia spre a 'i inmàná acésta medalia.

D. primu ministru Bratianu, cá ministru de finance, a presintatu Camerii unu proiectu de lege pentru infiintiarea casseloru de creditu agricolu. Dup'acestu proiectu, in capital'a fia-carui judetiu se infiintiéza càte o cassa de creditu agricolu, care va functiuná cá persóna morala si in modu independinte. Aceste casse voru procurá agricultoriloru si industrialiloru resursele necessarie agriculturei si industrieloru derivate dintr'insa. Capitalulu fiacarei casse va fi de 150,000 pêna la 300,000 lei. Fia-care va emite actiuni nominative, care nu se voru puté cumpera de càtu de agricultori si industrialii agricoli, inse pêna la versarea intregului capitalu de càtra actionari, statulu va pune la dispositiunea acestoru casse dóue parti si judetiele a treia parte de capitalu, fara nici o dobênda. Aceste sume se voru restitui statului si judetieloru treptatu si proportionalu cu actiunile acoperite de actionari.“

„Cassele de creditu agricolu intocmite astu-feliu, voru face operatiunile urmatóre: 1. A scomptá si negotiá efectele agricultoriloru si industrialiloru agricoli. 2. A imprumuta cu amanetu pe productele si instrumentele agricole si pe produse d'ale industrieloru derivate ale agriculturei. 3. A primi in comptu curinte séu in depositu economiele agricultoriloru séu industrialiloru agricoli. 4. A face avansuri acelorasi persóne pe efecte publice nationale, séu alte valori garantate de statu. — Aceste casse nu voru puté imprumutá cu dobanda mai mare de 7 la suta pe anu, afara de casulu, candu scomptulu Bancei nationale ar' trece peste aceste interesse. Imprumuturile nu se voru face pe termene mai lungi de 9 luni.“

La ordinea dilei sunt inca totu Nihilistii. Astadi pretutindinea in Europ'a ómenii si cu deosebire aceia, a càroru consciintia nu este tocmai curata, gàsescu numai comploturi de ale terribiliiloru nihilisti. Astfeliu din Madridu se scrie, cà in palatulu ducelui de Ossuna s'a gasitu o bomba; pe „Puerta del Sol“ eclatà in sér'a de 20 Marte de odata unu mare numeru de petarde si, ce este mai multu, s'au gasitu 1600 de pusci suspecte, care, de sine se intielege, c'au fostu secuestrate. Dealtmintrea asemenea descoperiri in Spani'a atàtu de bantuita de miseri'a partideloru, unde pronunciamentele militare sunt acasa, nu trebue de locu se surprinda deórace sunt lucruri de tóte dilele.

Ministrulu de interne din Londr'a a primitu din Manchester cu post'a intr'o invelitóre de hartia grósa unu pistolu incarcatu cu o materia necunoscuta. Lenga pistolu era alaturatu unu biletu cu cuvintele: „Acést'a cá primulu a contu pentru legea de arme din Irlandi'a.“ Acést'a vine deci dela Irlandezi si nu dela nihilisti. Din Constantinopolu se comunica comic'a scire, cà dnii Tissot si Corti, ambasadori ai Françiei si Italiei, au primitu nesce epistole sigilate cu unu capu de mortu, in care Turcii sunt taxati de nisce barbari in cari n'au avutu niciodata dreptulu de a possede pamentu grecescu si cari ar' trebui sdrobiti si goniti. Autorii epistoleloru declara, cà sunt gat'a la orice jertfa nu numai pentru a-o face acést'a, ci si pentru a nimici pe toti aceia, cari voru incerca se impiedece realisarea propusului loru. Eata si „nihilisti greci“ A ferim! Unu correspondentu alu diarului „Berl. Tagbl.“ scie se raporteze si despre conventiculele ce le tienu nihilistii in Vien'a. Anume raportéza acestu corespondentu, cà nihilistii vienesi din incidentulu omorului lui Alessandru II au tienute intr'unu suburbiu unu banchetu, unde in toastu s'au vorbitu despre cele mai ingrozitóre lucruri. Ce e mai ingrijitoriu la unu asemenea banchetu ca au luatu parte si femei! Politi'a vienesa a aflatu despre acestu banchetu numai dupa ce participatorii — precum dîse coresp. — disparura in intunereculu ce le place atàtu de multu. Tóte aceste sciri colportate, cum se vede, cu intentiune, nu paru a urmari altu scopu, decàtu se pregatésca in opiniunea publica terenulu, pe care s'ar' puté ajunge la luarea de mesuri internationale contr'a nihilistiloru.

In privinti'a cestiunii „dreptului de asilu“, care in urm'a omorului Tiarului pare a fi pusa la ordinea dilei, se esprima in urmatoriulu modu organulu conservatoriloru anglesi „Daily Telegraph“: „Pentru ómeni de statu si pentru juristi este o cestiune fórte seriósa aceea, déca libertatea illimitata, ce o are press'a nóstra propria, este de a se acordá si oricarui emigrantu criminalu, care vine la Londr'a, cá sè-'si afle unu asilu. Se póte trage o linia chiaru intre esilatii, cari urmarescu pregatirea unei insurectiuni si intre aceia, cari organiséza crim'a. A oferi asilu unoru ómeni desperati, cari se lauda in gur'a mare a fi luatu parte la omoru, ni-se pare a fi o estensiune a ospitalitatii, care trece tare preste granitiele resonabile. Déca dupa legile si usurile popóreloru piratii sunt considerati cá „dusmani ai rassei omenesci“, atunci pentru ce se primimu si se suferimu pe asasini, pentru cà ei se servescu de masc'a unui programu politicu? Pêna acum in intrég'a pressa anglesa „Daily Telegraph“ este singurulu organu de publicitate, care pledéza pentru o restringere a dreptului de asilu.

Dupa cele mai noue descoperiri de dynamitu este incàtuva cu putintia a fixa cu órecare siguritate intinderea legaturiloru nihiliste. In decursu de siepte septemani s'au descoperitu in Petersburg in optu locuri celu puçinu 200 de punti de dinamitu. La prepararea lui au trebuitu sà ie parte activa celu puçinu 150 de persóne. Dela atentatulu din Novembre incóce — dupa datele politiei — a càstigatu partidulu nihilistu in Petersburg preste o miie de membrii. Intre arestatii cei mai din urma se afla 6 juristi, 2 technologi, unu medicinistu etc. preste totu mai numai tineri nobili, cari apartienu celei mai bune societati. S'a constatatu, cà Kobosoff-Orloff, dupa ce si-a inchisu pravali'a de branzeturi din strad'a Sadowaja, s'a aratatu fórte desu in salónele principelui Meschtschersky, ale contelui Bobrinsky, ale principelui Lieven, ministrulu domeniiloru, ale generalului Chanzy si ale altoru notabilitati, ce e mai multu (cá nobilu admisu la curte) a luatu parte chiaru la festivitati date la curtea imperatésca. Unu altu siefu alu nihilistiloru Ivanoff, a statu in strainatate multa vreme in cele mai intime relatiuni cu principele Gorciacov, pêna ce acest'a a aflatu din Paris, cà cu cine are de a face.

Proprietarii de case esercéza acum cea mai severa controla in privinti'a obiecteloru introduse in casele loru. In timpulu mai din urma s'a anuntiatu politiei aflarea de dinamitu in cinci locuri, dintre cari doue se afla in partea cea mai eleganta a Petersburgului, unde e palatulu admiralitatii. Culpabilii inse au disparutu inainte de a pune politi'a man'a pe dinsii. Comitetulu-filialu alu comitetului de actiune a publicatu o noua proclamatiune, care se incheie cu cuvintele: „Deocamdata amu ajunsu la tienta; noi amu castigatu noua incredere si potere. Idee'a nóstra invinge.“ La o arestare facuta nu departe de hotelulu „Dagmer“ a fostu impuscatu unu politistu, éra unu studentu a fostu ucisu de unu gendarmu cu sabia.

In Paris s'a serbatu in mai multe cuartiere ale Parisului aniversarea dilei de 18 Martiu (rescóla comunei.) La banchetulu din sal'a Vieux-Chêne, presidá cetatian'a Louise Michel. Era aprópe o mie de auditori, cari platisera càte 25 centime, ceea ce face-o suma de 250 fr. Trebue a se adaogá la acést'a suma produsulu vinderei fóiei „Revolution sociale“, care se vindea la intrare. Pe acést'a fóia de hàrtia rosia se intindea fara rusine articolulu urmatoriu:

„Traiésca Nihilistii! Silintiele curagióse ale fratiloru nostri din Russi'a in sfêrsitu au fost incoronate de succesu. Autocratulu Alesandru a fost esecutatu de justiti'a populara diu'a mare, intr'unu quartier fórte frequentatu alu Petersburgului, duminica trecuta. Doue bombe au fost aruncate pe ascunsu si au sfarimatu trasur'a, au ucisu pe tiaru, cai, cazaci, etc. E probabilu, e chiaru siguru, cà desi despotulu e mortu, despotismulu va trai, dér' nihilistii voru sci a face cu fiiulu, — cea ce-au facutu cu parintele. . . . Si totu asia, pêna ce nimeni nu va mai vré se primésca o coróna óre care. Acesta'i darulu de 18 Martiu, pe care ni'lu ofera revolutionarii russi, unu singuru cuventu va fi de ajunsu pentru a aratá multiumirea si recunostinti'a nóstra: multiumita si solidaritate!“

„Cetatian'a“ Louîse Michel a pronuntiatu la 8 óre unu discursu, care se intrece cu articlulu de susu in glorificarea Nihilismului. Trebuie multa cutezare spre a afirmá, cà comunismulu“ dela 1871 cu nihilismulu dela 1881 sunt „liberatorii lumei.“ „Se ascultamu de cuventulu de ordine alu Nihilistiloru“, dise M-me Michel si adause: „càtu despre mine ori-care va fi ór'a in care voiu fi chiamata, ori-care va fi omulu, ce mi se va designá, voiu lovi.“ Teribila cetatiana, norocire numai cà nu sunt multe cá ea.!

Cine se va mirá, déca façia de unu asemenea limbagiu esaltatu si periculosu, celu pórta partid'a revolutiunara din Paris prin diarele si adunarile ei, guvernulu francesu a luatu nesce mesuri severe, pedepsindu pe escedenti. „Glorificarea crimei atentatului, comisu in Petersburg, este o faradelege si ar' fi potutu se provóce incurcaturi si se compromita loialitatea Franciei“ — dise ministrulu de justitia, respundiendu la o interpelare.

Din Berlin se colportéza scirea, cà ambasadorulu russu de acolo Saburov ar' fi desemnatu de a fi urmasiulu lui Gorciacoff la portofoliulu de esterne.

Unu manifestu imperatescu dela 26 l. c. reguléza regenti'a; pentru casulu, candu ar' muri imperatulu Alexandru III inainte de a se face maiorenu mostenitoriulu, va fi regentu marele duce Vladimir, déca ar' muri mostenitoriulu inainte de a fi maiorenu, remane marele duce Vladimir regentu, pêna va deveni maiorenu alu doilea fiiu alu imperatului. Imperatésa va avé curatel'a legala peste toti copii.

Guvernulu francesu, dupa o declaratiune mai noua a primului ministru Jules Ferry, s'a decisu se pastreze neutralitate in desbaterile parlamentare asupra nóuei legiei electorale, pentru cá se nu dè ansa la o desbinare tocmai atunci, candu concordi'a in sinulu partidului republicanu este mai necessaria. Acést'a declaratiune si refusulu dlui Bardoux de a-'i retrage proiectulu de lege, a indemnatu pe comissiune a mantiené vechi'a lege electorale, adeca modalitatea de a alege dupa arondismente (cercuri).

Din Rom'a se scrie, cà Pap'a ar' fi datu personalu episcopiloru francesi se intielégа, cà Sanctitatea S'a nu vede cu placere agitatiunile politice, provocate de Eminentiele loru, si i-a provocatu, cá in viitoriu sè se ocupe in deosebi cu interesele religióse, cari reclama in acestu momentu tóta atentiunea d-loru. De asemenea a fostu provocatu si nuntiulu din Paris, se nu 'si accentueze atitudinea prea tare si se nu-se faca stegariulu nici unui partidu, ci se continue a observá atitudinea, ce a avut'o pên'aci. Acést'a probéza, cà capulu bisericei catolice cauta a-se pune pe picioru càtu se póte de bunu cu actualii càrmuitori ai Françiei.

Deasemenea d-lu de Bismarck inca pare astadi a sta fórte bine cu pontificele din Roma. Cancelariulu de feru incepe in adeveru a face concessiuni Curiei romane; D-s'a nu numai cà a dispentatu pe administratorii capituleloru din Paderborn si Osnabrück de juramentu, ci le-a liberatu chiaru temporaliile sequestrate si administratiunea averiloru capitulare. Organele catolice nu aducu

multiamite tocmai esagerate d-lui de Bismarck pentru aceste concessiuni, declarandu, cà „asemenea usiorari“ nu voru puté esercea nici o influintia asupr'a alitudinei principiale a catoliciloru.

Din *Vasiovi'a* se scrie, cà se astépta cu siguranția d numirea unui *professoru de limb'a si literatur'a polóna* la universitat; au fostu dejá provocati, se recomende candidati apti pentru acést'a catedra. Deodata cu reactivarea acestei catedre se va redica si numerulu óreloru de limb'a si literatur'a polóna la gimnasii si la scólele reale dela 12 óre la 17 óre. Aceste concessiuni, se dîce, cà decisese a-le face Poloniloru inca imperatulu Alesandru II.

Vineri in présér'a proclamarii Romaniei de Regatu „*Romanulu*“ precisà cestiunea prin urmatoriulu articulu, care fù semnalatu si foiloru straine de càtra biroulu telegraficu:

„Capulu nouei partite liberale, d. Vernescu a interpelatu pe presiedintele consiliului de ministri in privinti'a proclamarii Regatului. D. presiedinte alu consiliului respunse, c'acésta cestiune este nationala, dér' nu si constitutionala. Constitutiunea, vorbindu romanesce, dîce Domnu; deci la noi Domnu póte fi si duce si rege si imperatore. Onorabilulu d. Vernescu a dechiaratu cà este multiumitu cu acestu respunsu. Si noi suntemu de opiniunea d-lui Vernescu. Scimu asemene, cà, déca trebuie séu nu se damu acumu Suveranului Romaniloru titlulu de rege: acést'a este o cestiune, care privesce de-a dreptulu pe puterea esecutiva. Noi amu doritu si dorimu acestu titlu, nu de vanitate, ci pentru stabilitate. Pentru noi Domnulu este Imperatore. Sateanulu romanu si astadî dîce: „*drumu imperatescu*“, ér' nu domnescu.

„Am dîsu inse si repetimu, c'amu doritu acestu titlu numai in puntulu de vedere alu stabilitatii. Am cerutu cu totii unu principe dintr'un'a din familiele domnitórie in Occidente. Acésta dorintia n'a fostu la noi ca aceea a burghesului, care doresce se màrite pe fia-s'a cu unu feciorn de boieru mare, cá sè se dîca si elu, cà face parte din nobletia. Romanii voira unu principe strainu, pentru cá se scape tiér'a de periculele intrigeloru candidatiloru la Domnia“.

„Stabilitatea in Romani'a, si prin urmare ordinea si propasirea, intereséza pe tóte puterile, mari si mici, si mai cu séma pe tóte natiunile vecine. Acést'a este si caus'a cà, mai curendu séu mai tardiu, tóte puterile recunoscura totu ce facuramu dela 24 Ianuariu 1859 si pêna acumu. Totu din acestu punctu de vedere alu stabilitatii amu dori se damu Suveranului nostru titlulu de Rege. Fiacare din noi s'a deprinsu se fia Domnu, dér scimu toti, cà nimeni nu ne va proclamá Rege. Acestu titlu dér' ne va vindecá cu totulu de ból'a de a mai aspirá la Domnia. Europ'a asemene este mai deprinsa se suprime unu principatu, dér' 'i vine multu mai greu se desfiintieze unu Regatu. Fiacare rege se teme de a dá asemene esemple, de a creá asemene precedente.

„Stabilitate voru Romanii, stabilitate la tiermurile Dunarii trebuie se dorésca tóte puterile cele mari si toti vecinii nostri, mari si mai mici. Déca dér' Puterea esecutiva impartasiesce acésta credintia a natiunii, si déca ea nu vede óre cari pedeci: parerea nostra ar' fi se permita, cá Romani'a se-si iè titlulu de Regatu. Amu fi asemene de parere cá acésta ceremonia, (incoronarea), s'o ceremoniamu in dîu'a de 10 (22) Maiu. In acea dî (la 1866). Principele Carolu de Hohenzollern intrà in capital'a Romaniei, fù din nou proclamatu Domnu de càtra Adunarea Constituanta si depuse juramentu in manele natiunie. Este bine, cá aceea-si dî, ce de paza buna ne fù, se fia din nou consacrata acestei noue incoronari.“

Cestiuni istorice.

Bucuresci 18 Martiu 1881.

Domnule Redactoru! Binevoiti, Ve rogu, a dá locu in respectabilulu D-Vóstre diaru urmatóreloru sîruri. Ele se raporta la o cestiune de istoria nationala si merita a fi cunoscute in vastele cercuri a le publicului D-Vóstre.

Astadi unu vechiu amicu venì la mine si 'mi aduse in casa diariulu „Observatoriulu“ din Sibiiu Nr. 19. Marturisescu, cà nu-lu citescu, precum nu perdu timpulu a ceti nici o publicatiune, care se presenta publicului cá o fantana de patimi. . . . . . .

Destulu, cà unu nobilu individu, care nu avù curagiulu sè se subsemneze (amiculu mieu dicea, ca ar' fi dlu Ios. Sulutiu din Sibiiu), vine in „Observatoriulu“, scrie unu foiletonu lungu si latu asupra unui singuru punctu din raportulu meu càtra Academia.

Si ce ne spune acestu nobilu din Castili'a?

„*Noi*, dice densulu, cá si candu ar' siedé pe tronulu „unei maiestati, nu avemu trebuintia, cá altu cineva se ne „invetie istori'a Abrudului; „*Noi*“ scimu din spus'a pa„rintiloru, cà *ce a suferitu elu* (*Abrudulu*) „*in tóte rescólele poporului* (!?) Cele „cuprinse in respunsulu de mai susu, tocma, candu nu se „ar' afla adeverite prin docomente publice, le scie pe aici tóta lumea din *traditiune*“ (!?)

Apoi vorbindu despre Horia, Closca si Crisianu autorulu dà din pinteni si dice:

„Vremu numai se constatamu, cà totu *omulu de „omenia* (!?), care numai a pututu, a fugitu dinaintea „loru, cá dinaintea *fereloru rapitóre* (?! ipsissima „verba).

Vedeti, Domnule Redactoru, unde amu ajunsu ca astu-feliu de scrintituri, se se publica in diarele romanesci, cá unu nemesiu, cu gulerulu cuptusitu, se-'si permita a aduce astu-feliu de insulta asupra natiunei romane, asupra ómeniloru, cari au sacrificatu sangele, viati'a si famili'a loru pentru infrangerea iobagiei si usiurarea sortii romanului.

Nobilulu scriitoriu nu voesce, cá romanulu se aiba o istoria a aniloru 1784 si 1848—49 si se cunósca bine faptele trecutului. Densulu doresce cá romanii se remana cu *traditiunea*, ce li o face D-sa, cà Hori'a, Closc'a si Crisianu au fostu *fere rapitóre*, de care a fugitu totu omulu de omenia, si prin urmare au se fuga si acumu.

Ce diferintia intre densulu si Ungurulu Szilágyi. Acesta, vorbindu despre Horia, dice: „*Elu a portatu in anim'a s'a sórtea poporului si eliberarea lui, elu nu a tradatu nici-odata caus'a, pentru care si-a devotatu si sacrificatu tóta activitatea si tóta viati'a, din contra i-a remasu credintiosu pena in fine, pena chiaru pe siafotu in façia mortii celei mai infioratórie.**)“

Dér' pentru acestu Sancho Panza dela „Observatoriulu“ Hori'a nu purtá in anim'a s'a sórtea poporului si eliberarea lui, ci din contra elu era o *fiéra rapitóre*, buna de puscatu pentru unu venatoriu dela Abrudu.

Si cá delirulu se-'si ajunga culmea, necunoscutulu nemesiu face apelu la „*marii proprietari*“ din Academia, „*cari sciu din istoria viua, din spus'a parintiloru, ce insemnéza rescól'a poporului.*“

Fi liniscitu nobile adoratoriu alu lui Verbőczy! Academi'a romana nu are lipsa de consiliele nemesiesci ale D-Tale. Ea scie ce voesce, sciintia si lumina, dér' nu rescól'a poporului, pe care nobilii si justiti'a D-Vóstre l'au adusu de atàtea ori la desperare.

Se trecemu acum la fondulu cestiunei. In raportulu meu inaintatu Academiei am amintitu si despre manuscrisulu defunctului mitropolitu Alexandru Siulutiu, care se afla in bibliotec'a archidiecesana din Blasiu.

Eata textulu Raportului: „*Histori'a Horei si a poporului Romanu din Muntii apuseni.* „Manuscrisu autografu alu defunctului mitropolitu Alexandru „Siulutiu; inceputulu cu litere latine, restulu cu cirile. 8° „95 foi nepaginate. Partea prima tractéza revolutiunea lui „Hori'a, ear' partea a dou'a contiene càteva notitie cu ra„portu la istori'a aniloru 1848 si 1849. In càtu privesce „revolutiunea din 1784 autorulu a scrisu fora documente. „Singuru numai naratiunile si trei autori straini, Schneller, „Milot si Kozma Pál forméza bas'a intregului manuscrisu. „Din acésta causa densulu a cadiutu in o multime de ne„esactitati. Pe lenga aceea mitropolitulu Siulutiu nu cunósce „de locu evenimentele desvoltate in comitatulu Zarandului, „alu Clusiului, alu Aradului, in Valea Muresiului si a Hatie„gului, ce constitue o parte fórte insemnata din istori'a „acestei revolutiuni. Mai adaugemu in fine, cà parintii „densului la anulu 1784, fiendu persecutati de muntenii lui „Horia, autorulu Siulutiu nu a pututu pastra peste totu „loculu independenti'a spiritului, care se recere in judecarea „unoru acte de o gravitate asia mare“.

Si acum se vedeti, Domnule Redactoru. In façi'a acestoru date positive, in façi'a aceluia, care a scrisu, nu dupa informatiuni culese dela persóne fara nume, ci dupa pipaitulu maniloru si dupa vediutulu ochiloru sei, in façi'a acestora, dicu, vine Anonimulu „Observatoriului“ si afirma nisce neadeveruri atàtu de colossali, in càtu, déca ar' fi astadi toti ómenii cá densulu, D-dieu ar' nabusi lumea cu unu potopu si mai teribilu, cá pe vremea lui Noe.

Eata ce dice densulu: Dupa informatiunile primite din Blasiu (dela cine?):

Nu este esactu cà acelu manuscrisu ar' fi scrisórea autografa a autorului (A. Siulutiu);

Nu este esactu, cà acelu manuscrisu se incepe cu litere latine si cà restulu se continua cu cirile;

*) A Hora-Világ. pag. 234.

Nu este esactu, cà acelu opu constá din 95 foi, cà-ci consta din 140 foi;

Cà nu se vede din manuscrisu, cà parintii Mitropolitului ar' fi fostu persecutati de muntenii lui Hori'a si alte multe de aceste. O obrasnicia mai cutezata cá acésta nu s'a publicatu vreodata nici in foile volante din San-Domingo.

Si cá densulu sè se inspaimente de puterea adeverului, eu 'i declaru densului si savantului seu tovarasiu din Blasiu, cà manuscrisulu mitropolitului Siulutiu intitulatu „Histori'a Hori si a poporului Romanu din muntii apuseni“, manuscrisu autografu, dér' nu scrisu de mana straina, cumu dîce Ds'a, inceputulu cu litere latine, si restulu cu cirile, ear' nu intregu cu cirile, cumu dîce D-s'a, folie 95 foi, ér' nu 140 foi, cumu dîcu D-loru, se afla in Bibliothec'a Archidecesana din Blasiu in tec'a cartiloru defunctului autoru*). Déca densulu si informatoriulu D-sale nu cunoscu manuscrisulu autografu, este vin'a densiloru, si e destulu de tristu, cà altii din tieri straine si cu chieltueli mari se cutriere bibliotecele Ungariei si ale Transilvaniei, pentru cá se le faca Dloru cunoscute manuscrisele romanesci si loculu loru.

Dér' mergemu mai departe. Autorulu dice: nu e adeveratu, cà Parintii Mitropolitului Siulutiu ar' fi fostu persecutati de muntenii lui Hori'a. De ce voiti, pentru Ddieu, se ascundeti adeverulu, candu acést'a ni-o spune insusi mitropolitutu Siulutiu de atàtea ori Eata aici cuvintele mitropolitului Siulutiu cu ortografi'a s'a latina:

„Iuche in tineretiele mele de multe ori audiendu povestinduse intemplarile Revolutiunei Hori, de catra aqueia, quari parte *au patimitu foarte multu decotra aqueasta Revolutiune* — precum au fostu *Parinti mei* (vide!), nisce *Unchi ai lor* St. Sulucz Dinu (sau Danila) Veri Sulucz Simeon, Peti sau Petru Angyal, Ranta Gabor . . . . iare Din Kerpenis Parochul Sulucz Todor, fiul *ucisului prin Horiani* Parschu a Kerpenisului *cu aquest nume* adeca Todor Siulutiu, unu Donts Permester in Bucsum si prietin a Tatelui meu etc“

Ear' intr'altu locu:

„Patima Parintiloru si a Rudenieloru mele dela Revolutiunea Hori — mai multu ar' trebui in contra de quot in excusarea aquesti Revolutiuni se me indemne.“

Apoi in Filer'a 17, mitropolitulu Siulutiu ne spune, cà unu Simeonu Boglea de pe Ceruitia au venitu cu mai multi de ai lui si la cas'a tatalui seu, cautandu-lu ca se-lu omóra, fiendu cà elu era gazda si jude si neaflandu-lu acasa a voitu se-i restórne cas'a cu susulu in josu, inse vecina Tobias Gavrilutioie s'a intrepusu si asîa i au lasatu cas'a nesparta, inse au pradatu si au dusu tóte ce au pututu.

Si in façi'a acestoru categorice marturisiri ale Mitropolitului Siulutiu, savantii x si y din „Observatoriulu“ dicu, cà din Manuscrisulu mitropolitului nu se vede, cà parintii densului ar' fi fostu persecutati de muntenii lui Hori'a. Da au fostu persecutati, pentru *cà tineau cu domnii* si preotulu Todoru Siulutiu a si fostu ucisu, si adeverulu acesta nu lu voru puté sterge din istoria nici chiaru Domnii x si y.

Mitropolitulu Siulutiu era bunu romanu, nu o contesta nime, inse façia de revolutiunea lui Hori'a voiea se salveze nimbulu familiei sale. Din acésta causa densulu declara in manuscrisulu seu pe *Romanii din Crisiu* (Zarandu) „*de ómeni plecati spre rapiri si alte rele*“, cà Horia a inceputu *nebunesce unu lucru nebunescu*, cà Closc'a si Crisianu au fostu *fàcêtori de rele* si *jafuitori* si toti romanii revoltati au fostu numai *gozuri*; ér cei persecutati de Hori'a au fostu ómeni de cinste si buni romani.

Eata ce dice densulu: „La revolutionea Horii, partea cea mai mare a natiunei romane *afara de nisce gozuri de ómeni*, n'au luatu parte.“

Neadoveru in tóta form'a. Au luatu parte tóte satele iobagesci cu preotii loru dela Trascau pana in Valea Jiului, dela Sioimusiulu Aradului, peste Zarandu, Comitatulu Hunedorei pêna la Vintiu de josu si Cricàu. Apoi tóte aceste dieci de mii de romani se fi fostu *gozuri* si numai nobilii Veri, Peti, Gábor, Permesterulu din Bucium si alti de fain'a loru se fi fostu aurulu si diamantulu natiunei romane?

Cine óre au dreptu, miile de romani, batuti, despoiati de avere, aruncati pe viatia in pivniti puturóse, toti in tiepa, franti cu rót'a, ori Dénes si Veri. Cine au dreptu sutele de docnmente din Ungari'a si Transilvani'a séu fantasiele bolnave ale unui nemesiu cu gulerulu cuptusitu? Cine au dreptu interogateriele facute pe timpulu revolutiunei cu sute de ómeni din tóte clasele societatii, ori traditiunile familiei Siulutiu, inaintea careia Hori'a, Closc'a si Crisianu suntu *fere rapitóre* si ómenii loru *gozuri*?

Romanii voru se-'si aiba istori'a loru adeverata dupa documente, ér nu dupa traditiunile unei familii nobile, duca-si ea fobulós'a origine chiaru pêna la Aronu Voda, tiranulu Principe alu Moldovei

*) O copia din manuscrisulu acest'a, dupa cum ne asigura Dlu I. C. Bianu, se aflá in anii trecuti la D-lu Professoru I. Moldovanu din Blasiu.

Déca nobil'a si savant'a tovarasia va voi se mai continuamu revelarile, eu sum gata atàtu pentru Sibiiu càtu si pentru Blasiu, si le promitu din parte 'mi a le procurá cea mai placuta distractiune.

Tu l'as voulu George Dandin!

Nic. Densusianu.

Diverse.

(Limb'a romana) devine din dî in dî mai urgisita si persecutata de càtra functionarii maghiari. Aflamu, cà la unu perceptoratu reg. ung. cu ocasiunea revisuirii socoteleloru au datu peste o cuitantia scrisa romanesce a unui servitoriu dela o judecatorie si s'au scandalisatu fórte. De aci incolo servitoriulu va trebui se 'si incasseze salariulu cu cuitantie scrise unguresce, cu tóte, cà de vreo càtiva ani, de candu le scriea totu romanesce, nu s'a semtitu nici unu cutremuru.

(Teatru romanu.) Representatiunea de Dumineca a fost fórte bine cercetata. „Paragrafulu 13" si „Nunt'a tieranésca" s'au jucatu cu multu succesu. Publiculu a fost satisfacutu si a aplaudatu pe actori. — Astadi Marti séra trup'a romana va representá in sal'a Redutei pentru antaiadata pies'a „Doi morti vii", comedia vodevila in 3 acte d. V. Alesandri.

(Concertu.) Astadi Marti séra va avé locu in sal'a otelului Nr. 1 unu concertu alu capelei orasianesci dirigeate de d. Brandner si se voru produce toti solistii capelei. Program'a este fórte alésa. Biletele, ce se voru cumperá mai inainte la librari'a Zeidner, costa numai 30 cr.; la cassa se vendu cu 50 cr.

(De versatu) s'au mai bolnavitu dela 20—26 Martiu 12 persóne ear' trei au muritu.

(Inmormentarea imperatului Russiei) avù locu dupa cum anuntia o telegrama de eri, in 27 Martiu dupa amédiu. Ceremoni'a funebra s'a sevêrsitu intre bubuitulu tunuriloru. Compani'a de onóre va veghiá la mormentu, pêna ce se va pune sigiliulu pe elu. Insigniele imperatesci au fost duse earasi la palatu, o parte din ele fura duse la Moscva.

(Noulu palatu domnescu.) Se dice, scrie „Resb. W." cà Domnitoriulu Carolu are intentiunea de a cladi cu spesele-i proprii unu frumosu palatu, pe loculu unde se afla actualmente primari'a, in strad'a Coltii, fost'a proprietate a d-lui N. Hagi Moscu, care are o intindere de siépte pogóne. — In asemenea casu s'ar' derimá mai multe clàdiri, ce se afla impregiurulu acestei proprietati, pentru a formá unu felu de piatia, ear' bulevardulu se va prelungi in susu de Academia. Ni se spune, cà lucrulu nu este inca hotaritu, de óra-ce primari'a pretinde in schimbu unu localu echivalentu, care se corespunda la tóte trebuintiele ei.

(Unu orasiu claditu pe diamante.) Nici unu orasiu din Afric'a nu se póte mandri cu o propasire asia de iute cá Kimberley, resiedinti'a guvernului din Griqualand si puntulu centralu alu mineloru de diamantu din Afric'a sudica. Acum 11 ani nu esistá nici o coliba, pe candu acum vr'o 16,000 ómeni cu unu comerciu de peste 2 milióne lire sterlingi, forméza un'a din cele mai inflorite comune ale teritoriului Africei. S'a descoperitu acum, cà orasiulu este clàditu pe unu teritoriu totu atàtu de bogatu in diamante cá si celu dela Digjigns, care a fost isvorulu avutiei si originea esistintiei lui. Locuri, cari incepusera a avé o valóre prin cultivare, càstigara fara veste o nóua importantia, càci probabilu ascundu o óre-care stea a Africei de sudu. Este greu a spune, càte case voru fi derimate pentru a càuta diamante. Dér' va fi interesantu a observá in viitoriu progresulu unui orasiu, care datoresce esistinti'a s'a apoi derimarea s'a partiale uneia si aceleiasi cause, adica bogatiei de diamante, in mijloculu càrora s'a desvoltatu.

(„Apollo"). Au aparutu si s'au tramisu la Redactiune cartile lunare pe lunile Februariu si Martiu a. c. din foi'a musicala „Apollo". Cuprinsulu caietului din Februariu e: „Nisida" Valsu-Potpourri, din operet'a lui Richard Genée de acelasi nume, de L. Hölzl. 2.) Patine-Polka" (rapede) de A. Reinprecht. 3.) „Etude" de F. Goltz. 4.) Din cantecile lui Petöfi". „Am saditu flori pe mormentulu Mamei", musica de Iul. Kapi. Caietulu din Martiu cuprinde: 1.) „XXVII. Psalm" pentru càntu cu acompaniare de pianu compusa de A. Angyal, 2.) „Halifax" polka-mazur de A. Reinprecht. 3.) „Fuga pisicii," de Scarlatti. 4) „Schintei'a dansului", polca rapede, de Laur. Hölzl. 5.) „Cantece poporale maghiare", pentru choru mixtu transcrise de Iul. Kapi. Pretiulu anticipativu pentru „Apollo" pe anulu intregu este 6 fl., pe jumetate anu 3 fl. Banii de prenumeratiune suntu a se tramite la editura Budapest'a, Strada I Verböczy Nr. 11. Prenumerantii pe anulu intregu primescu doue adause mari musicali si 4 portrete de autori renumiti; prenumerantii pe jumetate de anu primescu unu adausu musicalu si doua tablouri. Prenumerantiloru noui 'li-se tramite si caetele din Ianuariu — Martiu. Numeri aparuti de mai 'nainte se afla de vendiare la editiunea memorata si costa unu numeru de optu pagine 10 cr. si de 16 pagine 20 cr. v. a. cari se tramitu franco.

Sciri ultime.

Pe langa telegram'a ce amu alaturat'o separatu la Nr. trecutu priimiramu scirea, cà cu ocasiunea subscrierii actului de Sambata Regele Carolu a tînutu unu discursu càtra senatori si deputati, care a storsu lacrami de bucuria din ochii tuturoru. Regele terminà dîcêndu: „Iubirea acestui nobilu si vitézu poporu, caruia m'am devotatu din totu sufletulu, mi este mai scumpa si mai pretiósa de càtu tóta stralucirea, care incungiura corón'a!"

Convocare.

Alegatorii romani de deputatu pentru diet'a Ungariei din cerculu electoralu alu Hatiegului sunt invitati a se representa pe diu'a de 9 Aprile st. n. a. c. inainte de amédiu la 10 óre, in otelulu „Tielegredean" la conferinti'a, ce se va tiené in cestiunea alegerei de doi deputati pentru conferinti'a generala a alegatoriloru romani ardeléni, convocata in Sibiiu pe 12 Maiu a. c.

Hatiegu la 24 Martiu 1881.

Beniamin Demsusian. *Ioan Ratiu.*
Sava Borha. *Ioan Balas.*
Bucur Popoviciu.

Sohodolu 1 Martiu 1881.

(Urmare.)

N. Iurc'a 20 cr. I. Bucuresteanu 20 cr. Const. Gligoru 40 cr. Siofronu Tod. 10 cr. Ales. Anca 20 cr. Lazaru Vladu 20 cr. Iano Manica 20 cr. Iosef Lojinti 20 cr. Basile Bisa 20 cr. Ales. Tuhutiu 40 cr. Avram Anc'a 10 cr. Felea Nic. 10 cr. G. Sturza 10 cr. Const. Iurcau 20 cr. Todoru Tuhut 10 cr. G. Polak 10 cr. T. Danciu 10 cr. Ios. Morariu 10 cr. G. Tomusiu 10 cr. Clainu I. 50 cr. I. Iurji 50 cr. Avramu Sicoe 20 cr. I. Baza 10 cr. Gr. Sturdza 20 cr. Mihai Betlek 10 cr. I. Bistroi 30 cr. I. Vusduganu 20 cr. Mihaiu Ianosi 20 cr. Sobo Loi 20 cr. G. Crisianu 40 cr. N. Leterna 13 cr. Gavrila Bendea 20 cr. N. Bendea 20 cr. A. Nicora 10 cr. Dumitru Coroi 10 cr. Mihai Sobo 20 cr. Derjö Tigo 20 cr. Ana Benghea 10 cr. I. Bucuresteanu 10 cr. D. Botocu 30 cr. I. Pavelu 10 cr. I. Bucuresteanu 10 cr. P. Bedau 10 cr. M. Nera 10 cr. I. Bara 10 cr. Gligoru Tanase 10 cr. Siofronu Rusu 10 cr. S. George 20 cr. N. Felea 10 cr. Simeonu Cenusie 10 cr. Salvin'a Iurca 10 cr. T. Todoru 20 cr. I. Moldovanu 20 cr. Simeonu Oprisiu 10 cr. Tod. Bendea 10 cr. Rafila Bendea 10 cr. N. Fellea 20 cr. N. Anca 10 cr. Ales. Guranu 10 cr. Mocsoi Lojosi 40 cr. Ivanovicu 30 cr. Bara Ios. 20 cr. Marianu Morariu 20 cr. Ales. Brascoviciu 10 cr. Dionisiu Mladinu 40 cr. Ales. Mladinu 20 cr. Sim. Iurc'a 10 cr. Sim. Tuhutiu 20 cr. P. Rusu jun. 20 cr. Iuliana Rusu 40 cr. N. Tuhutiu 40 cr. Sim. Anca 30 cr. T. Leterna 15 cr. D. Streza 20 cr. Sum'a totala 77 fl. 18 cr. v. a.

Radu Iantea.
preotu gr. cat.

Cu *1 Aprile st. v. 1881* se incepe unu nou abonamentu la

„GAZET'A TRANSILVANIEI."

Rogamu pe on. Domni prenumeranti ai fóiei nóstre, a caroru abonamentu espira la finea lui Martiu a. c. a grabi cu reinoirea lui, cá espeditiunea fóiei se li se póta face regulatu.

Domnii noui abonanti sunt cu deosebire rogati a ne tramite adressele d-loru *esactu,* aratandu si *post'a cea mai aprópe* de loculu, unde locuiescu.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 28 Martiu st. n. 1881.

Rent'a de auru ungara	113.35	Imprumutulu cu premiu ung.	116.25
Imprumutulu cailoru ferate ungare	129 —	Losurile p. regularea Tisei si a Segedin.	107.90
Amortisarea datoriei cailoru ferate de ostu ung. (1-a emissiune)	86.10	Rent'a de harthia aust.	75.30
dto. (II-a emissiune)	103.10	„ de argintu „	76 40
dto. (III-a emissiune)	88.88	„ de auru „	93.60
Bonuri rurale ungare	96 70	Losurile din 1860	129.60
dto. cu cl. de sortare	95.—	Actiunile bancei austr.-ungare	808.—
Bonuri rurale Banat-Timis.	95.50	„ bancei de creditu ungare	268 50
dto. cu cl. de sortare	94.—	„ bancei de creditu austriace	298.25
Bonuri rurale transilvane	955 0	Argintulu	—.—
„ croato-slav.	97.—	Galbini imperatesci	5 49
Despagubirea p. dijm'a de vinu ung.	94.25	Napoleond'ori	9.27
		Marci 100 imp. germ.	57.15
		Londr'a	117.20

Cursulu de Bucuresci

dela 14/26 Martiu 1881.

Valori	Scadenti'a Cupóneloru	Cumpera	Vinde
5% Rent'a Romana	1 Apr. 1. Ort.	—.—	83.—
6% Oblig. de Stat. convert. rurale	23 Apr. 23 Oct.	93.1/2	93.5/8
8% Oblig. domeniale 1871	1 Ian. 1 Iul.	105.1/2	105.1/2
6% Oblig. càiloru fer. rom.	1 Iuliu	—.—	—.—
7% Scrisuri funciare rurale	1 Iul. 1 Ian.	—.—	103.—
7% „ „ urbane	idem	—.—	97.—
8% Imprum. municipalu	idem	—.—	102.—
Oblig. casei de pensiune (lei 300, dobênda 10 lei)	1 Maiu 1 Nov.	205.—	—.—
Losuri municipale (20 lei)	cu premie	27.—	28.—
Act. Bancei Nationale rom.	1 Ian. 1 Iul.	560.—	—.—
Auru contra argintu		100 3/4	101.7/8
Auru contra bilete hipotec.		100.3/4	101.7/8
Auru contra bil. de Banca nat.		—.—	—.—
Florini Val. Austr.		2.15	—.—

De inchiriatu.

In casele remasului dupa Ecaterin'a B. Pop din têrgulu straeloru in coltiu este de inchiriatu unu cuartiru constatatoru din 3 odai mari, una odaia mica, bucataria, podu si pivnitia, cu incepere dela St. Mihaiu. Detaliuri se potu dá in cancelari'a advocatului Octavianu Sorescu. 1—3

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.
Tipografi'a: Ioanu Gött si fiiu Henricu.